יום ד', ל' בניסן, א' דר"ח אייר תשס"ד (21 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום א' דראש חודש אייר: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים **קי"ח** 24]

יאסין ... יאסין [השלמה מאתמול]

...סוף-סוף יוצאים להלום באויב שהנחית על היהודים מכות כה קשות במשך ארבעה חודשים תמימים.
רענן הסביר כי לכיבוש דיר-יאסין שתי מטרות: צבאית ומדינית. באשר לאספקט **הצבאי**, הרי הכוונה היא לא רק לשחרר את השכונות המערביות של ירושלים מהאיום של דיר-יאסין, אלא בעיקר להעביר את היוזמה לידינו. באשר לצד **המדיני**, יהיה בכיבוש משום שינוי תפיסה והוא יביא למפנה במלחמה; לא עוד פעולות עונשין, אלא כיבוש לשם החזקה במקום. יידעו העם והעולם כי היהודים אינם מוכנים לוותר על ירושלים, ואם יהיה צורך, יכבשוה בכוח הנשק.
הקרב, שנפתח בשעה 0445 למחרת בבוקר, **כ"ט באדר ב'**, [ערב שבת היה] התנהל בשטח בנוי, היה איטי וגרם אבדות כבדות לשני הצדדים. עם סיום הקרב, התברר כי מאות מבין תושבי הכפר נסוגו לעין-כרם, בנצלם את העובדה שהדרך לשם היתה פנויה. אלה שנותרו בכפר, נכנעו ונלקחו בשבי. לאחר תום הקרב, ביום הששי בערב, כונסה במקום מסיבת עיתונאים מאולתרת, בה הסבירו את מהלך הקרב. נאמר כי הפעולה בוצעה בידיעת ההגנה, וכי נתנו הוראות חמורות ללוחמים שלא לפגוע בנשים וילדים. ועוד - האבדות הרבות נגרמו כתוצאה מניהול קרב בשטח בנוי וכי אותם תושבים שנכנעו נלקחו בשבי והועברו למזרח ירושלים. בסיום הדברים נאמר כי ...
כיבוש דיר-יאסין הוא השלב הראשון. **בכוונת הלוחמים לתקוף, לכבוש ולהחזיק עד אשר כל ארץ-ישראל תהיה שייכת למדינה היהודית**. הידיעה על כיבוש דיר-יאסין פשטה בעיר, ויהודי ירושלים קיבלוה בסיפוק רב. השמחה היתה גדולה גם מעצם העובדה שהיוזמה עברה לידי היהודים. כיבוש הכפר היווה השלמה לפריצת הדרך במסגרת מבצע "נחשון", והפיחה תקווה בלב יהודי ירושלים.
בעדותו סיפר רענן, כי כאשר הודיע באלחוט למפקדה בתל-אביב על 240 הרוגים ערביים, לא ידע מה היה מספרם המדויק. את המספר 240 בדה מלבו בשעה שידע בבירור כי מספר ההרוגים האמיתי נמוך בהרבה. פרסום מספר מוגזם של הרוגים, גרס רענן, יעורר פחד ומבוכה בקרב ערביי ארץ-ישראל וירתיע אותם מלתקוף את היהודים. מעניין לציין, כי הוועד הערבי העליון חשב כי פירסום מספר רב של הרוגים ערביים יעורר את הלוחמים הערביים לנקמה ויפיח בהם רוח קרב.
פרשת דיר-יאסין נתפרסמה בעולם כולו כ'טבח דיר-יאסין', דבר שגרם נזק לשמו הטוב של היישוב בתקופה ההיא. כל צינורות התעמולה הערביים הפיצוה ומפיצים אותה עד היום הזה. **אך אין ספק שהיא שימשה גם גורם מסייע להתמוטטות העורף הערבי בתקופה שלאחר-מכן**. יותר מן המעשה עצמו, עשה זאת הפרסום שניתן לו על-ידי דוברי הערבים עצמם. הם התכוונו להוכיח לעמם את אכזריות היהודים ולהפיח על-ידי כך אש-דת בקרבם. אך למעשה הביאו מורך בלבם.]
[http://www.daat.ac.il/daat/history/belahav/5d-2.htm

חלפו 56 שנה. באותו תאריך בדיוק, **כ"ט באדר**, בהפרש של פחות משעה, חוסל יאסין שני, הפעם "השיח' ". תוצאת החיסול הראשון היתה בריחה המונית של הערבים משטחי

"ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו..." [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]
יום נעים ושמח וחודש טוב, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', ל' בניסן, א' דר"ח אייר תשס"ד (21 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המדינה שבדרך. התוצאה מהחיסול השני? מוקדם להגיד, חלפו מאז אך חודש ימים בלבד. הכל פתוח אולי; **הגורם המכריע הוא הרצון של העם היהודי**.

"ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו..." [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]

יום נעים ושמח וחודש טוב, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל